

Arrest

nr. 115 911 van 18 december 2013
in de zaak RvV X en X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2013 tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 20 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 8 september 2009 elk afzonderlijk een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 8 december 2009 resulteerde in een twee beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 26quater), waarbij de Poolse autoriteiten verantwoordelijk werden bevonden voor de behandeling van deze asielaanvraag.

1.2. Verzoekers verlieten het grondgebied niet en dienden op 7 juni 2010 elk afzonderlijk een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 29 april 2011 resulteerde in twee beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van erkenning van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Het beroep dat door verzoeker tegen de in punt 1.2 bedoelde beslissing die hem betreft, werd ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) leidde tot arrest nr. 65 013 van 19 juli 2011 waarbij verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.4. Verzoekers dienden elk afzonderlijk een derde asielaanvraag in op 11 september 2013.

1.5. Op 24 september 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag t.a.v. verzoeker.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine en afkomstig van N.K., in de buurt van N. U vroeg op 08/09/2009 samen met uw vrouw MP. (...) asiel aan in België. Op 08/12/2009 besliste de DVZ dat uw asielaanvraag onontvankelijk was daar Polen overeenkomstig de Dublin II-verordening verantwoordelijk was voor de behandeling ervan. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd vroeg u op 07/06/2010 samen met uw vrouw voor de tweede keer asiel aan. Op 02/05/2011 nam het CGVS terzake een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd vervolgens door de RW bevestigd. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 11/09/2013 samen met uw vrouw voor de derde keer asiel aan in België. U verklaart u in uw land van herkomst nog steeds te worden gezocht door de politie. Uw vrouw stelt dat u nog altijd ervan verdacht wordt banden te hebben met Wahabieten. Via uw broer U. heeft u vernomen dat er convocaties voor u zijn toegekomen. U legt dienaangaande een originele convocatie voor op uw naam waarmee u werd opgeroepen door de politie in hoedanigheid van verdachte. U denkt dat deze oproepingen te maken hebben met uw vroegere aanhoudingen toen u nog in Ingoesjetië was. Uw vrouw vreest voor het leven van jullie kinderen bij terugkeer naar jullie land van herkomst. De FSB blaast huizen en scholen op en kijkt niet of er kinderen in zijn of niet. Als bleek dat er kinderen onder de slachtoffers waren dan verklaren ze dat er Wahabieten zaten. De FSB ontvoert ook kinderen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet [u werd gevisieerd door de FSB omwille van vermeende contacten met Wahabieten]. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Het is bovendien merkwaardig dat u verklaart (zie 3de AA verklaring DVZ pt. 17) niet te weten waarvan u verdacht wordt, terwijl in de door u neergelegde convocatie wordt vermeld dat u wordt opgeroepen in het kader van een onderzoek naar medeplichtigheid en hulp verlenen aan leden van een NVF, een illegale gewapende groepering. Het is verder merkwaardig dat u denkt dat u volgens deze convocatie werd opgeroepen "ergens h maart

van dit jaar", terwijl de convocatie vermeldt dat u zich op 24/04/2013 diende aan te bieden bij de politie. Redelijkerwijze kan er verwacht worden dat u vertrouwd bent met de inhoud van een document dat u voorlegt ter ondersteuning van uw asielaanvraag, hetgeen in casu niet het geval is. Een dergelijke vaststelling is verder niet bevorderlijk voor de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees. Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt [de convocatie dd. 22/04/2013] ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet ook worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Russische documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Uw vrouw vreest ook voor het leven van jullie kinderen bij terugkeer naar jullie land van herkomst en verwijst hierbij naar het soms gewelddadig en willekeurig optreden van de FSB in Ingoesjetië. Er dient hieromtrent te worden opgemerkt dat op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, kan worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. "

1.6. Eveneens op 24 september 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag t.a.v. verzoekster.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine en afkomstig van N.K, in de buurt van Nazran. U vroeg op 08/09/2009 samen met uw man A.T. (...) asiel aan in België. Op 08/12/2009 besliste de DVZ dat uw asielaanvraag onontvankelijk was daar Polen overeenkomstig de Dublin II-verordening verantwoordelijk was voor de behandeling ervan. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd vroeg u op 07/06/2010 samen met uw man voor de tweede keer asiel aan. Op 02/05/2011 nam het CGVS terzake een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd vervolgens door de RW bevestigd. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 11/09/2013 samen met uw man voor de derde keer asiel aan in België. Uw verklaringen en deze van uw man werden weergegeven in het feitenrelaas van de beslissing genomen in hoofde van uw man:

"(...)"

B. Motivering

U baseert uw derde asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man [A.T.] [...]. In het kader van de door hem ingediende derde asielaanvraag heb ik een beslissing genomen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat

u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Aangezien de tweede bestreden beslissing naar de eerste bestreden beslissing verwijst, verzoekers een echtpaar vormen en de afzonderlijke verzoekschriften opgesteld door dezelfde raadsman identiek zijn, worden de beroepen met rolnummers 139 288 en 139 289 gevoegd met het oog op een goede rechtsbedeling.

3. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel werpen verzoekers op: *"schending van de beginselen van behoorlijk en goed bestuur o.a. zorgvuldigheidsbeginsel, materiële motiveringsplicht, schending van artikelen 48/3 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en schending van artikel 3 van het EVRM".*

Verzoekers betogen op identieke wijze als volgt in hun verzoekschriften:

"Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de commissaris-generaal de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de commissaris-generaal bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier én op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verzoeker legt enkele nieuwe elementen voor die zijn kans op asiel groter kunnen maken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker en zijn gezin had politieke problemen in Ingoesjetsië

Hij wordt systematisch opgeroepen door de politie en wordt gezocht in zijn land van herkomst. Als hij toch terugkeert zal hij een gevaar lopen gearresteerd en mishandeld te worden.

De nieuwe stukken in het administratief dossier en in bijlage (stukken 3-5) bewijzen dat de terugkeer van verzoeker en zijn gezin niet mogelijk is.

Stuk 5 is bewijs van zijn verblijf in ziekenhuis na mishandeling op 18 mei 2008. Dit bewijs kon verzoeker vroeger niet bezorgen.

Met het hiervoor vermelde heeft de verwerende partij geen rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoeker voegt tevens drie nieuwe documenten toe die hij onlangs heeft ontvangen en niet vroeger kon indienen. Deze documenten bewijzen sterk zijn problemen in Ingoesjetië.

Het weze derhalve duidelijk dat er een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel bestaat in hoofde van verzoeker en zijn gezin..

Verzoeker kon die nieuwe elementen (stukken 3-5) in bijlage niet bezorgen omdat hij deze zeer onlangs ontvangen heeft (opgestuurd naar verzoeker van Rusland op 8 september 2013 (zie stuk 6).

Verzoeker werd geviseerd door de Russische FSB omwille van zijn vermeende contacten met Wakhabeten.

Verzoeker werd beschuldigd in medeplichtigheid aan leden van NVF, een illegaal gewapende groepering.

Verzoeker heeft laatste jaar talrijke convocaties gekregen van de politie en wordt momenteel in Ingoesjetië gezocht.

De opmerking van de commissaris-generaal over een hoge graad van corruptie die in Rusland heeft merkt verzoeker dat het met zijn individueel geval niets te maken heeft.

Verzoeker merkt zelfde wat betreft een algemene opmerking van de commissaris-generaal wat betreft de relatieve waarde van Russische documenten.

Acht kinderen van verzoeker kunnen tevens slachtoffers zijn in geval van terugkeer van het gezin. Dat kan gebeuren niet enkel omwille van algemene situatie in Ingoesjetië maar omwille van politieke problemen die verzoeker in Ingoesjetië heeft.

Gelet het hiervoor vermelde zou het terugsturen van verzoekers naar hun land van herkomst, een schending uitmaken van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, m.n. schending van het recht op leven en verbod van foltering.

Met het hiervoor vermelde heeft de verwerende partij geen rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

De tegenpartij houdt geen rekening met bijzonder moeilijke situatie in welke verzoeker en zijn gezin zich bevindt.

Verzoekers houden zich het recht voor om met toepassing van artikel 39/76, al. 3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot op de datum van de zitting voor uw Raad bijkomende stukken neer te leggen.”

3.2. Voor zover verzoekers, naast de schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, de schending beogen op te werpen van andere beginselen van behoorlijk bestuur, dient de Raad erop te wijzen dat er meerdere beginselen van behoorlijk bestuur bestaan en het de Raad niet toekomt uit het betoog van verzoekers te gaan distilleren welk beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden achten door de bestreden beslissing, andere dan de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoekers de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissingen kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, waarbij verzoekers de schending opwerpen van de materiële motiveringsplicht, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.4. De bestreden beslissingen werden genomen in toepassing van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

*“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.
(...)”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd; slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

3.5. Vooraleer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een meervoudige asielaanvraag kan onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient hij derhalve na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. In casu oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen dat dergelijke elementen niet aanwezig zijn, zodat hij verzoekers' derde asielaanvraag weigerde in overweging te nemen. Derhalve kunnen verzoekers niet dienstig de schending opwerpen van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, aangezien de toetsing van een meervoudige asielaanvraag aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet behoort tot een volgende fase in het onderzoek van de asielaanvraag die in casu niet aan de orde is.

3.6. Uit de in 1.2. bedoelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die getroffen werd t.a.v. verzoeker, die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat bij het onderzoek van verzoekers tweede asielaanvraag geen geloof werd gehecht aan verzoekers beweringen dat hij zowel door de wahabieten werd gevisieerd omdat hij als automechanicien wagens van politiemensen herstelde, als door de FSB omwille van vermeende contacten met de wahabieten, waarbij hij tweemaal gearresteerd zou zijn. De commissaris-generaal stelde in zijn in punt 1.2. bedoelde beslissing t.a.v. verzoeker: *"(...) er moet vooreerst opgemerkt worden dat uw verklaringen op essentiële punten tegenstrijdig en onlogisch zijn en daarnaast haalt u geen overtuigende elementen aan opdat in uw hoofde kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming. Er werden belangrijke tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenote (...). (...) Er werden eveneens tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen in de bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde CGVS-vragenlijst en uw verklaringen tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal. (...) Welnu, uw opeenvolgende verklaringen zijn dermate tegenstrijdig, dat uw geloofwaardigheid op ernstige wijze én verregaand ondergraven wordt. (...)"* Deze zienswijze werd bevestigd door de Raad bij arrest nr. 65 013 van 19 juli 2011.

3.7. Blijkens het administratief dossier legde verzoeker bij het indienen van zijn derde asielaanvraag een oproepingsbrief van 22 april 2013 neer, waarbij verzoeker verzocht wordt zich bij de rechedienst aan te melden op 24 april 2013 *"in de hoedanigheid van verdachte en medeplichtigheid en hulp verlenen aan leden van NVF"*. Verzoekster verwees naar dit door haar echtgenoot neergelegde stuk in de verklaring die zij aflegde bij het indienen van haar derde asielaanvraag. Verzoeker legde eveneens de envelop neer waarmee dit document verzonden zou zijn.

3.8. Kernpunt van de bestreden beslissingen is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat de verklaringen van verzoekers in het verlengde liggen van een

asielrelaas dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden en dat ze niet van die aard zijn dat ze de vastgestelde ongeloofwaardigheid opheffen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt verder vast dat verzoekers niet vertrouwd zijn met de inhoud van de neergelegde convocatie. Bijkomend is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat de door verzoeker neergelegde convocatie een bijzonder relatieve bewijswaarde heeft omdat gelet op de corruptie die in verzoekers' land van herkomst heerst, allerlei documenten tegen betaling kunnen worden verkregen. Dit vormen de door verzoekers betwiste motieven.

3.9. Verzoekers zijn de overtuiging toegedaan dat ze politieke problemen hadden in Ingoesjetië waarbij ze de elementen van hun asielrelaas herhalen en poneren dat ze bij terugkeer om die reden gevaar lopen te worden gearresteerd en mishandeld, maar dit alles kan de in punt 3.8. vermelde motieven niet aan het wankelen brengen.

3.10. Verzoekers gaan totaal niet in op de beoordeling in de bestreden beslissingen dat de door hen aangehaalde elementen in het verlengde liggen van een reeds ongeloofwaardig bevonden asielrelaas. Wat betreft de oproepingsbrief van 22 april 2013 stelt de Raad vast dat verzoekers totaal niet ingaan op de reeds voldoende schragende beoordeling hiervan in de eerste bestreden beslissing dat er *“redelijkerwijze kan [...] verwacht worden dat u vertrouwd bent met de inhoud van een document dat u voorlegt ter ondersteuning van uw asielaanvraag, hetgeen in casu niet het geval is. Een dergelijke vaststelling is verder niet bevorderlijk voor de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees.”* Voor het overige zijn verzoekers van oordeel dat de hoge graad van corruptie in Rusland, *“met zijn individueel geval niets te maken heeft”*, maar verzoekers gaan eraan voorbij dat deze beoordeling wel degelijk betrekking heeft op hun individuele geval aangezien dit wordt aangewend om de bewijswaarde te relativeren van de door verzoeker neergelegde convocatie van 22 april 2013. Het betreft derhalve geen algemene opmerking van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de corruptie en de relatieve bewijswaarde van Russische documenten zoals verzoekers ten onrechte voorhouden in hun verzoekschriften.

3.11. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een oproepingsbrief van 15 februari 2013 (stuk 4 bij het verzoekschrift), een oproepingsbrief van 18 maart 2013 (stuk 3 bij het verzoekschrift), een ongedateerd medisch attest (stuk 5 bij het verzoekschrift) en de enveloppe waarin deze stukken zaten (stuk 6 bij het verzoekschrift). De Raad merkt op dat deze stukken zich niet in het administratief dossier bevinden, zodat verzoekers niet de verwachting kunnen koesteren dat verwerende partij hiermee rekening zou hebben gehouden bij de motivering van de bestreden beslissingen. De Raad wijst erop dat hij in de thans voorliggende betwisting optreedt als annulatierechter en derhalve niet over verzoekers' asielaanvraag kan oordelen in de plaats van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan de hand van stukken die voor het eerst aan het verzoekschrift worden toegevoegd.

3.12. In het licht van het voorgaande kan worden besloten dat verzoekers er in hun verzoekschriften niet in slagen aan te tonen dat er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door hen werden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen, zodat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, gelet op hetgeen gesteld wordt in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, derhalve op rechtsgeldige wijze kon besluiten tot een weigering van inoverwegingname van verzoekers' derde asielaanvraag.

3.13. Waar verzoekers de schending van artikel 3 EVRM opwerpen, dient er te worden vastgesteld dat de bestreden beslissingen geen verwijderingsmaatregel inhouden. Alleszins wordt geen schending aangetoond van artikel 3 EVRM door het aanvoeren van elementen waaraan verzoekers verbinden dat zij *“gevaar [zullen] lopen gearresteerd en mishandeld [zullen] worden”*, die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als ongeloofwaardig werden beschouwd. Ook met het algemeen betoog dat hun kinderen die *“tevens slachtoffer [kunnen] zijn in geval van terugkeer”* en *“de bijzonder moeilijke situatie”* waarin zij en hun gezin zich bevinden, tonen verzoekers niet voldoende in concreto aan dat zij bij een terugkeer naar Rusland een risico lopen dat strijdig is met artikel 3 EVRM.

Het enig middel is voor zover ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De vorderingen tot schorsing en de beroepen tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA